

Podklady na zasedání ZM dne: 27.06.2019

Název materiálu: 01. Kauza Walderode - aktuální informace

Předkládá: Ing. Tomáš Hocke

Vypracoval: Ing. Tomáš Hocke

Zúčastní se projednávání v ZM:

Předložení materiálu uloženo:

Přílohy:

mezitímnirozsudek_okresniho_soudu

oduvodneni_odvolani

Právní norma, popř. vnitřní předpis nebo nařízení:

Projednáno v:

Vztah k rozpočtu města: finance na zastupování města jsou součástí schváleného rozpočtu města

Zdůvodnění a vysvětlení:

Vážené zastupitelky,

Vážený zastupitelé,

předkládám Vám aktuální informace ke kauze Walderode. K podrobnému zodpovězení dotazů bude na zastupitelstvu přítomen pan Mgr. František Jaroš, který Město Turnov v tomto sporu zastupuje.

Dne 18. června 2019 Krajský soud v Hradci Králové potvrdil mezitímní rozsudek Okresního soudu v Semilech týkající se občanství pana doktora Karla Des Fours Walderode:

JUDr. Karel Des Fours Walderode byl oprávněnou osobu podle § 2 odst. 1 zákona č. 243/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.

Tento rozsudek znamená prolomení Benešových dekretů a splnění první podmínky pro navrácení majetku tedy přiznání československého občanství. V druhé fázi bude pak soud zkoumat rozsah navrácených pozemků. Rozhodnutí Krajského soudu nemá žádný odklad a umožňuje Okresnímu soudu přistoupit k druhé fázi rozhodování. Předpoklad dalšího rozhodnutí již o konkrétních pozemcích lze předpokládat v rozmezí 2-3 let.

Navrhuji využít mimořádného opravného prostředku a prostřednictvím Dovolání k Nejvyššímu soudu se pokusit zvrátit rozhodnutí. Pakliže i zde budeme neúspěšní, lze se za určitých okolností obrátit k Ústavnímu soudu.

V příloze materiálu je rozsudek Okresního soudu i odvolání ke Krajskému soudu, které za město koncipoval pan Mgr. Jaroš.

Oficiální tisková zpráva města:

<https://www.turnov.cz/cs/zpravy/ostatni/rod-walderode-ma-dostat-zpet-svuj-majetek.html>

Informace o kauze naleznete rovněž na:

https://www.idnes.cz/liberec/zpravy/restitucni-narok-walderode-soud-panstvi-na-turnovsku.A190618_090653_liberec-zpravy_klu

<https://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1097181328-udalosti/219411000100618/obsah/703502-restitucni-kauza-rodu-walderode>

Navrhované usnesení ZM:

ZM bere na vědomí

aktuální informace k restituční kauze Walderode a souhlasí s podáním Dovolání k Nejvyššímu soudu.



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Semilech rozhodl soudcem Mgr. Michalem Polákem ve věci žalobkyně **Dr. Johann Kammerlander**, bytem Jacquingasse 55/11, Vídeň, Rakousko, zastoupené JUDr. Romanem Heydukem, advokátem se sídlem v Brně, Jaselská 27, za účasti **1/ Lesy České republiky, s.p.**, IČ 42196451, se sídlem v Hradci Králové, Přemyslova 1106, **2/ Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**, IČ 69797111, se sídlem Praha 2, Nové Město, Rašínovo nábřeží 390/42, **3/ Krajská správa silnic Libereckého kraje (KSS LK), příspěvková organizace**, IČ 70946078, se sídlem v Liberec VI, Rochlice, České mládeže 632/32, zastoupená Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem se sídlem Řetězová 2, Děčín, **4/ Česká republika - Národní památkový ústav**, IČ 75032333, se sídlem v Praze 1, Valdštejská 3, zastoupená JUDr. Milošem Hoškem, advokátem se sídlem v Praze 6 - Dejvice, Velfíkova 1428/4, **5/ Správa železniční dopravní cesty, státní organizace**, IČ 70994234, Praha 1, Nové Město, Dlážděná 1003/7, **6/ Tělovýchovná jednota Turnov, o.s.**, IČ 15045528, Turnov, Skálova 207, **7/ Město Turnov**, IČ 00276227, se sídlem v Turnově, Dvořákova 335, zastoupené Mgr. Františkem Jarošem, advokátem se sídlem v Turnově, Antonína Dvořáka 287, **8/ TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL TURNOV**, IČ 13582518, se sídlem Turnov, Skálova 540, **9/ Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČ 01312774, se sídlem v Praze 3, Husinecká 1024/11a, **10/ Zemědělské družstvo Český ráj Všeň**, IČ 00129151, se sídlem 512 65 Všeň, **11/ JUDr. Blanka Šimková**, nar. 20.10.1949, bytem v Pardubicích, Masarykovo nám. 1484, konkurzní správkyňě společnosti Strojní a traktorová stanice, odštěpný závod Turnov, IČ 15043347, se sídlem v Turnově, Hrubý Rohozec, za účasti vedlejších účastníků **CIKO s.r.o.**, IČ 26746492, se sídlem v Předměřicích nad Jizerou 15, PSČ 29474, zastoupené JUDr. Martinem Mikyskou, advokátem se sídlem v Malé Skále 397, PSČ 468 31, **Helios-okna, s.r.o.**, IČ 15043088, se sídlem Černošice-Vráž, Jiráskova 1508, zastoupené Mgr. Pavlem Vernerem, advokátem se sídlem v Turnově, Palackého 211,

Česká republika - Ředitelství silnic a dálnic ČR, se sídlem v Praze 4, Na Pankráci 546/56, zastoupené JUDr. Janem Vodičkou, advokátem se sídlem v Liberci, Valdštejská 381/6 a **Kadlec, s.r.o.**, IČ 49287257, se sídlem v Mírové pod Kozákovem, Vesec 42, zastoupené Mgr. Františkem Jarošem, advokátem se sídlem v Turnově, Antonína Dvořáka 287, o žalobě podle části páté o.s.ř. proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství - Pozemkového úřadu Semily ze dne 19.3.2003, č.j. PÚ 1244/92, mezitímním rozsudkem

t a k t o :

JUDr. Karel Des Fours Walderode byl oprávněnou osobu podle § 2 odst. 1 zákona č. 243/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.

Odůvodnění:

Žalobkyně napadla žalobou podle části páté o.s.ř. rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Semily ze dne 19.3.2003, č.j. PÚ 1244/92, jímž bylo rozhodnuto podle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb. a ve smyslu zákona č. 243/1992 Sb. o tom, že není vlastníci nemovitostí uvedených v přílohách č. 1 a 2 napadeného rozhodnutí. Žalobkyně o sobě tvrdila, že jako dědička po zemřelém JUDr. Karlu Des Fours Walderode (dále jen JUDr. K. D. F. Walderode) oprávněnou osobou podle § 2 zákona č. 243/1992 Sb., když veškeré podmínky tohoto ustanovení byly splněny jejím právním předchůdcem a jsou obšírně odůvodněny v žalobním návrhu. Zejména byla splněna podmínka spočívající v tom, že se právní předchůdce žalobkyně neprovinil proti československému státu a splněny byly i ostatní podmínky citovaného ustanovení. Kromě nemovitých věcí žalobkyně požaduje i vydání inventáře zámku Hrubý Rohozec.

Žalovaní vespolečně označili uplatněný nárok za nedůvodný a navrhli, aby soud rozhodnutí Pozemkového úřadu Semily potvrdil a žalobu zamítl. Jejich námitky se koncentrovaly zejména k vyvrácení tvrzení žalobkyně, že se její právní předchůdce neprovinil proti československému státu v rozhodném období.

JUDr. Karel Des Fours Walderode uplatnil před Pozemkovým úřadem v Semilech restituční nárok v rozsahu konfiskace majetku vymezeného rozhodnutím Úřadu okresního národního výboru v Turnově dne 6.8.1945, č.10177/45. V průběhu řízení před správním orgánem žadatel zemřel a účastnicí řízení se stala žalobkyně, jejíž postavení výlučné závětní dědičky bylo osvědčeno usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 16.5.2001, č.j. 18 D 431/2000-149. Rozhodnutím Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu v Semilech ze dne 19.3.2003, č.j. PÚ 1244/92 bylo rozhodnuto o tom, že žalobkyně není vlastníci nemovitostí uvedených v příloze rozhodnutí, které byly původně zapsány v zemských deskách pod č. 1193 a vložky č. 619 pozemkové knihy. Zároveň bylo vysloveno, že žadatelka nemá nárok na náhrady podle zákona č. 229/1991 Sb. a zákona č. 243/1992 Sb. Pozemkový úřad své rozhodnutí odůvodnil tím, že JUDr. K. D. F. Walderode k datu uplatnění svého nároku

nesplňoval zákonem stanovené podmínky, neboť byl rakouským občanem a ještě neexistoval zákon č. 243/1992 Sb. Ke konfiskaci jeho majetku došlo podle Dekretu prezidenta republiky č. 12/1945 Sb. (dále jen dekret č. 12/1945 Sb.), listiny prokazující čsl. občanství žadatele vydané v roce 1947 podle Dekretu prezidenta republiky č. 33/1945 Sb. (dále jen dekret č. 33/1945 Sb.) však svojí formou i obsahem neodpovídají předepsanému vzoru a neprocházejí spisovou agendou Ministerstva vnitra. Domnívá se, že osvědčení o státní a národní spolehlivosti nemohlo být vystaveno osobě hlásící se za zvýšené ohrožení republiky, bez prokazatelného nátlaku, k německé národnosti a příslušnosti a uvedené v seznamu SdP. Z uvedeného měl Pozemkový úřad za prokázané, že se JUDr. K. D. F. Walderode provinil proti ČSR a jejímu lidu a nelze prokázat skutečnost ve smyslu § 2 odst. 1 dekretu č. 33/1945 Sb., tedy že se JUDr. K. D. F. Walderode aktivně účastnil boje za osvobození Československé republiky nebo že trpěl pod fašistickým či nacistickým terorem.

O žalobě bylo již dvakrát rozhodnuto prvostupňovým soudem a oba rozsudky byly odvolacím soudem zrušeny, naposledy usnesením ze dne 28.6.2013, čj. 30Co 30/2012 - 529.

Po právní stránce byl návrh žalobkyně posouzen jako žaloba podle části páté o.s.ř., kdy ust. § 244 odst. 1 o.s.ř. uvádí, že rozhodl-li orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, orgán zájmové nebo profesní samosprávy, popřípadě smírčí orgán zřízený podle zvláštního právního předpisu (dále jen "správní orgán") podle zvláštního zákona o sporu nebo o jiné právní věci, která vyplývá ze vztahů soukromého práva (§ 7 odst. 1), a nabylo-li rozhodnutí správního orgánu právní moci, může být tatáž věc projednána na návrh v občanském soudním řízení.

Podle § 246 odst. 1 o.s.ř. je k návrhu oprávněn ten, kdo tvrdí, že byl dotčen na svých právech rozhodnutím správního orgánu, kterým byla jeho práva nebo povinnosti založena, změněna, zrušena, určena nebo zamítnuta. Tento návrh se nazývá žalobou. V daném případě je žalobkyně oprávněnou osobou k podání žaloby.

Včasnost podané žaloby soud hodnotil podle § 247 odst. 1 o.s.ř., dle kterého žaloba musí být podána ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí správního orgánu. Zmeškání této lhůty nelze prominout. Žalobkyni bylo rozhodnutí Pozemkového úřadu doručeno 24.3.2003 a byla poučena o možnosti do 30 dnů od doručení podat žalobu na přezkoumání rozhodnutí u Krajského soudu v Hradci Králové. Žalobkyně tak učinila dne 17.4.2003, přičemž usnesením citovaného soudu ze dne 20.4.2003, č.j. 30 Ca 45/2003-58 byla žaloba odmítnuta a žalobkyni se dostalo poučení o tom, že je oprávněna do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí podat žalobu k Okresnímu soudu v Semilech. Usnesení jí bylo doručeno 27.5.2003 a žaloba byla k Okresnímu soudu v Semilech podána dne 19.6.2003, tedy včas.

Po právní stránce byla věc posouzena podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku a podle zákona č. 243/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 93/1992 Sb. Podstatou sporu je především otázka, zda byl či nebyl JUDr. K. D. F. Walderode oprávněnou osobou podle § 2 odst. 1 zák. č. 243/1992 Sb. Dle tohoto ustanovení je oprávněnou osobou občan ČSFR, který ztratil majetek podle dekretu prezidenta republiky č. 12/1945 nebo č. 108/1945, a který se

neprovinil proti československému státu a nabyl zpět občanství podle zákona č. 245/1948 Sb., zákona č. 194/1949 nebo zákona č. 34/1953 Sb., pokud se tak nestalo již ústavním dekretem prezidenta republiky č. 33/1945 Sb., a jehož majetek v rozsahu určeném zvláštním předpisem přešel na stát. K tomuto zjištění provedl soud následující důkazy.

Podle domovského listu vystaveného 23.9.1905 a 8.10.1945 bylo JUDr. K. D. F. Walderode, narozenému 4.5.1904, potvrzeno domovské právo v obci Daliměřice, okres Turnov. Ve sčítacím archu vyhotoveného při sčítání lidu 1.12.1930 v Praze III. má jmenovaný vyznačenu národnost německou, přičemž v kolonce národnost je v závorce uvedeno mateřský jazyk. V dotazníku Fragebogen ke zjištění německé národnosti ze dne 16.7.1939 jmenovaný uvedl jako svůj mateřský jazyk němčinu a přihlásil se k německé národnosti. Dále uvedl, že „potvrzuje svou příslušnost k SdP“. Stejný dotazník vyplnili i jeho otec Nikolaus, nevlastní matka Gabriella a nevlastní bratři Max Joseph a Louis dne 1.8.1939.

Z návrhu podaného dne 6.10.1945 vyplývá, že tímto JUDr. K. D. F. Walderode požádal Magistrát hl. m. Prahy podle § 2 Dekretu prezidenta republiky ze dne 2.8.1945 č. 33 Sb. o zachování československého st. občanství, přičemž v návrhu obsáhle rozebral důvody svědčící dle jeho názoru pro vyhovění žádosti, zejména popsal svůj život a činnost v období nacistické okupace ČSR, kdy uvedl, že se nijak neprovinil proti čs. státu a českému nároku a v rámci svých množností konal naopak v jeho prospěch. Žádosti připojil Ústřední národní výbor v Praze spisovou značku IV. St. 4714/45.

Magistrát hl. m. Prahy vydal dne 10.10.1946 Osvědčení podle § 2 dekretu č. 33/1945 Sb., o prozatímním zachování státního občanství JUDr. K. D. F. Walderode, neboť jmenovaný dne 6.10.1945 podal pod č. St. IV 4714/45 žádost o zachování státního občanství. Osvědčení je vydáno na formuláři B Ministerstva vnitra pod č. 39113.

Magistrát hl. m. Prahy v dopisu ze dne 29.11.1945 ke sp. zn. IV. St 4714/45 uvedl, že JUDr. K. D. F. Walderode zůstal věren Československé republice, neprovinil se proti národu českému a slovenskému a činně se nezúčastnil boje za její osvobození a pod nacistickým nebo fašistickým terorem netrpěl.

Podle písemných vyjádření z let 1945-1946, které sepsali Jindřich Kolowrat Krakovský, JUDr. František Schwarzenberg, JUDr. Petr Růžička, JUDr. Richard Schidlof a jeho manželka Marie, Pavel Milota, Jaromír Frič, Karel Trojan, Karla Linhartová, Karel Mlejnek, Josef Trmal, Božena Trmalová, Františka Tachyzová, Josef Peroutka, Ing. Jaroslav Hnát, Dr. Frank Demant-Diamant, Karel Mlejnek, Marie Trojanová, Eliška Bochníčková, Herbert Turnauer, byl JUDr. K. D. F. Walderode vždy českého a antinacistického smýšlení, podporoval perzekuované osoby a jejich rodiny a hovořil česky.

Na seznamu členů SdP Prahy a okolí ze dne 21.3.1946 je uvedeno jméno Desfours Karl, nar. 1904, adresa III. Úvoz 3. Na seznamu je uvedena ručně psaná poznámka, že seznam s legitimacemi členů SdP odevzdal Dr. Blecha.

K důkazu byl rovněž předložen členský průkaz Sudetendeutsche Partei č. 1,329.730 nadepsaný jménem JUDr. K. D. F. Walderode, nar. 1904, adresa Úvoz 3. Vstup do strany je

datován dnem 25.4.1938 a v průkazu jsou vylepeny členské známky na měsíc duben, květen a červen 1938. Průkaz není jmenovaným podepsán.

Vyšetřující komise Závodní Rady Československé zbrojovky Brno, a.s., ve zprávě ze dne 29.6.1945 uvedla, že JUDr. K. D. F. Walderode působil v této firmě v době okupace jako vedoucí organizačního útvaru, projevoval kladný vztah k českému národu a jazyku, v důsledku čehož byl u Němců v podniku neoblíben a posléze propuštěn.

Ida Czerninová v dopisu ze dne 25.9.1944 vyjadřovala vděčnost JUDr. K. D. F. Walderode za pomoc poskytnutou Humprechtu Czerninovi odsouzenému nacisty k smrti.

V prohlášení ze dne 5.7.1945 a 28.3.1994 Jan Hübl a Emanuel Špika ocenili pomoc JUDr. K. D. F. Walderode při tlumočení v jejich procesu před vojenským soudem.

MNV Daliměřice v dopisu ze dne 10.8.1945 vyjádřil obavu, že pokud bude JUDr. K. D. F. Walderode přiznáno čsl. občanství, nebude jeho majetek rozparcelován. Záležitost (tím je myšleno vystavení kladného hodnocení) tedy bude zdárně vyřízena za předpokladu, že přiznání státní příslušnosti nebude mít na parcelaci vliv.

Dle sdělení Ředitelství národní bezpečnosti ze dne 5.12.1945 bylo po provedeném šetření mimo jiné shledáno, že JUDr. K. D. F. Walderode zůstal po dobu okupace přátelský k Čechům i k zájmům českého národa. Jako vojín působil u německého vojenského soudu jako tlumočnick, přičemž měl možnost pomoci obžalovaným lidem. Vždy mluvil česky a projevoval antinacistické smýšlení. Na svém zámku uschoval zbraně, které svému zaměstnanci vydal před vypuknutím revoluce. Neporušil povinnosti čsl. občana a zůstal věren Československé republice.

Dle potvrzení Vyšetřovací komise Obvodní rady pro Prahu I-VII ze dne 13.11.1945 byl potvrzen loajální postoj JUDr. K. D. F. Walderode k českému národu, bylo doporučeno kladné úřední posouzení jeho žádostí, byla mu povolena jízda tramvají a vráceny zabavené svršky. Na základě jeho ilegální činnosti komise žádá, aby mu všechny úřady vyšly vstříc.

Potvrzením hl. m. Prahy ze dne 5.1.1946 byla žádost JUDr. K. D. F. Walderode o zachování československého st. občanství kladně posouzena protifašistickým výborem a komisí kulturní a matriční.

JUDr. Schidlof ve svém podání ze dne 1.8.1946 adresovaného Ústřednímu národnímu výboru v Praze uvedl, že JUDr. K. D. F. Walderode nebyl členem SdP, avšak členství předstíral. Při sčítání lidu v roce 1930 se přihlásil k německé národnosti proto, že národnost se dle tehdy platného československého práva odvozovala od mateřského jazyka. Jako takový se po okupaci ČSR automaticky stal německým st. příslušníkem.

Podle potvrzení Ústředního národního výboru hl. m. Prahy ze dne 3.3.1947 neprocházel JUDr. K. D. F. Walderode evidencí jako obviněný pro provinění dle dekretu č. 138/45 Sb.

Podle potvrzení veřejného žalobce Mimořádného lidového soudu v Praze ze dne 13.3.1947 nebylo proti JUDr. K. D. F. Walderode vedeno žádné trestní řízení podle retribučního dekretu č. 16/45 Sb.

Presidium obvodní rady pro Prahu I.-VII. v dopisu ze dne 30.11.1945 k čj. IV. St. 4714/45 uvedlo, že JUDr. K. D. F. Walderode bydlí v Praze nepřetržitě od roku 1923 a při sčítání z roku 1930 uvedl německou národnost. Podle předložených prohlášení Komise pro vnitřní bezpečnost zjistila, že jmenovaný zůstal věrný ČSR, pomáhal vést aktivní boj proti nacismu, nebyl členem SdP, netěžil z poměrů okupace, neužíval německého pozdravu a nedocílil žádné hodnosti jako voják. Komise jej považuje za státně spolehlivého.

Dle zprávy Archivu hl. m. Prahy ze dne 20.1.1992 byla v období měsíce srpna 1944 až května 1945 část archivního fondu deponována na zámku Hrubý Rohozec, který JUDr. K. D. F. Walderode ochotně a bezplatně za tímto účelem poskytl. Vedle cenných archiválií hl. m. Prahy byly takto před zničením ochráněny i dokumenty vojenského archivu (Památníku Osvobození) a pražské matriky.

Ústřední úřad pro službu v okresích magistrátu hl. m. Prahy k žádosti sp. zn. IV- St. 4714/45 uvedl v dopisu ze dne 4.2.1947, že JUDr. K. D. F. Walderode ovládá český jazyk velmi dobře, zůstal věren republice a nikdy se neprovinil proti národu českému a slovenskému. Nebyl členem SdP, konal vojenskou službu jako obyčejný voják a činně se zúčastnil osvobození Československé republiky. Jeho matka Helena byla nacisty dvakrát z politických důvodů vězněna. K dopisu je připojeno potvrzení protifašistického odboje ze dne 17.12.1945, dle kterého výbor doporučil příznivé vyřízení žádosti.

Ve zprávě Státní bezpečnosti Ministerstva vnitra ze dne 24.9.1947 je zmínka o tom, že JUDr. K. D. F. Walderode dochází na schůzky s JUDr. Schönbornem, vyšetřovaným pro závadnou činnost během okupace a bývalým hrabětem Dobřenským, který byl členem Vlajky. Jmenovaní byli v podezření, že jsou aktivně zapojeni či nápomocni cizím zpravodajským službám. JUDr. K. D. F. Walderode se velmi často stýká příslušníky rakouského velvyslanectví.

Ve shrnutí žádosti podle § 2 dekretu č. 33/1945 Sb., datovaném 18.11.1946, je uvedeno, že JUDr. K. D. F. Walderode byl německé národnosti, absolvoval školy německé s výjimkou 3. semestrů univerzity české, účastnil se odboje – přechovával zbraně Čechů, schoval rádio Čecha Opluštla, převzal v roce 1944 auto zbraní pro revoluci a dal souhlas s uložením na zámku, trpěl pod nacistickým terorem – několik výslechů, udání a neporušil povinnosti čl. státního občana. Vyhovění žádosti doporučila obvodní rada, ředitelství národní bezpečnosti a mag. okresní. Navrhuje se proto vydání osvědčení podle § 2 odst. 2 dekretu.

Dnem 12.8.1947 je datována listina Ministerstva vnitra adresovaná Ústřednímu národnímu výboru v Praze čj. A 4605-30/5-1947-VI/2., dle které ministerstvo nevyhovuje žádosti JUDr. K. D. F. Walderode o zjištění, že se mu zachovává československé státní občanství podle § 2 odst. 2 ústavního dekretu ze dne 2.8.1945 č. 33 Sb., neboť okolnosti uvedené v žádostech nelze pokládat činnou účast v boji za osvobození Československa. Listina není podepsána a je opatřena pouze podacím razítkem Magistrátu hl. m. Prahy 28.8.1947.

Dne 16.12.1947 vydalo Ministerstvo vnitra osvědčení o zachování československého státního občanství JUDr. K. D. F. Walderode podle § 2 odst. 2 ústavního dekretu č. 33/1945 Sb. Rozhodnutí má čj. A 4605-16/12-47-VI/2.

Dne 22.12.1947 bylo Magistrátem hl. m. Prahy vydáno osvědčení o československém st. občanství JUDr. K. D. F. Walderode pod čj. St. 4714/45.Pe. Osvědčení je vydáno na formuláři D.

Dle výměru Obvodní rady pro Prahu I-VI. ze dne 18.3.1949 byla zrušena národní správa na movitý majetek JUDr. K. D. F. Walderode.

Ve zprávě o stavu konfiskačního řízení proti Mikuláši Des Fours Walderode zn. VIII-193.1-18.2.52-10-Št je konstatováno, že JUDr. Karlu D. F. Walderode bylo Ministerstvem vnitra dne 16.12.1947 pod čj. A 4605-16/12-47-VI/2 vydáno osvědčení o zachování státního občanství a jmenovaný nebyl veden jako obviněný u mimořádného lidového soudu pro přestupek podle dekretu č. 16/45 a 138/45. V roce 1948 mu bylo vydáno osvědčení o státní a národní spolehlivosti a Obvodní rada pro Prahu I-VII mu vydala potvrzení, že se choval loajálně k českému národu, prováděl ilegální činnost a svědci potvrdili protiněmeckou činnosti za doby okupace.

Ve spisu je dále založen koncept dopisu ve věci čj. IV. St. 4714/45, ve kterém je uvedeno, že Ministerstvo vnitra výměrem ze dne 12.12.1947 čj. A 4605-30/5-1947 nevyhovělo JUDr. K. D. F. Walderode o zachování čl. státního občanství, poněvadž neprokázal, že splňuje podmínky stanovené v § 2 odst. 1 dekretu ze dne 2.8.1945, č. 33 Sb. Dopis je adresován Berní správě v Praze I – trestní oddělení k jejich žádosti ze dne 27.3.1947.

Ve zprávě Okresního oddělení Ministerstva vnitra Turnov ze dne 18.10.1956 je uvedeno, že JUDr. K. D. F. Walderode nebyl v době okupace nikde politicky organizován. On ani jeho otec nesouhlasili s Hitlerem a ani finančně Německo nepodporovali. Žádné styky s nacistickými funkcionáři nebyly zjištěny. Šetřením u bývalých zaměstnanců velkostatku nebo zámku nebylo nic závadného zjištěno a nebyly ani nalezeny doklady, které by osvětlovali činnosti jmenovaného ve prospěch Němců.

Státní ústřední archiv Praha uvedl, že dle signatury A 4605 nebyl nalezen žádný spis na jméno JUDr. K. D. F. Walderode. Byl nalezen pouze spis na jméno Marie D. F. Walderode sp. zn. A 4605-2/2-VI/2.

Marie Trojanová v dopisu ze dne 13.12.2002 uvedla, že se před svým vyjádřením seznámila s obsahem spisu a usoudila se svým manželem, že konfiskace majetku JUDr. K. D. F. Walderode podle dekretu č. 12/1945 Sb. byla oprávněná. Zpochybnila dobrozdání Zbrojovky Brno, a.s., pplk. Miloty a pana Mlejnka. Uvedla, že Karel byl členem SdP, sloužil ve Wehrmachtu a pracoval ve zbrojním průmyslu. Restituční požadavek proto navrhla zamítnout. Při výslechu u Pozemkového úřadu Semily dne 9.1.2003 pak uvedla, že na podzim 1945 nevyhověl její manžel požadavku starosty Cibulky a kastelána Mlejnka, aby potvrdil

odbojovou činnost JUDr. K. D. F. Walderode, protože činnost, kterou prováděl spolu s jmenovanými neodpovídala směrnicím odboje.

Zdeněk Pavelka jako svědek u dožádaného Pozemkového úřadu v Táboře dne 5.2.2003 uvedl, že se narodil v roce 1926 a vyrůstal na Hrubém Rohozci. JUDr. K. D. F. Walderode vídal zřídka, neboť ten bydlel od studií v Praze. Když se ujal vlády na Panství, dal některým českým rodinám výpověď a jeho jednání se odlišovalo od jednání jeho otce Mikuláše, který byl velkým lidumilem. V letech 1942-1944 zval Karel na zámek německou společnost, mezi nimi například členy SS, hejtmana Schieпка nebo landseráta z Jičína. Podle jeho názoru by na velký majetek neměl mít nikdo z Karlovi rodiny nárok, protože byl skutečně Němcem. Svě němečtví však nechtěl veřejně projevovat, nikdy nepřijel v uniformě a jeho hostí přijížděli nenápadně až k večeru.

Podle § 1 odst. 1 dekretu č. 33/1945 Sb. ve znění účinném do 8.6.1949 se českoslovenští státní občané národnosti německé nebo maďarské, kteří podle předpisů cizí okupační moci nabyli státní příslušnosti německé nebo maďarské, pozbyli dnem nabytí takové státní příslušnosti československého státního občanství. Podle odst. 2 ostatní českoslovenští státní občané národnosti německé nebo maďarské pozbývají československého státního občanství dnem, kdy tento dekret nabývá účinnosti. Podle odst. 4 uvedeného ustanovení Češi, Slováci a příslušníci jiných slovanských národů, kteří se v této době přihlásili za Němce nebo Maďary, jsou donuceni nátlakem nebo okolnostmi zvláštního zřetele hodnými, neposuzují se podle tohoto dekretu jako Němci nebo Maďaři, schválí-li krajský národní výbor osvědčení o národní spolehlivosti, které vydá příslušný okresní národní výbor (okresní správní komise) po přezkoumání uvedených skutečností.

Podle § 2 odst. 1 dekretu č. 33/1945 Sb., ve znění účinném do 8.6.1949, osobám, spadajícím pod ustanovení § 1, které prokáží, že zůstaly věrné Československé republice, nikdy se neprovinily proti národům českému a slovenskému a buď se činně zúčastnily boje za její osvobození, nebo trpěly pod nacistickým nebo fašistickým terorem, zachovává se československé státní občanství. Podle odst. 2 žádost o zjištění, že československé státní občanství zachovává, lze podati do šesti měsíců od počátku účinnosti tohoto dekretu u místně příslušného okresního národního výboru (okresní správní komise), anebo bydlí-li žadatel v cizině, u zastupitelského úřadu. Rozhoduje o ní ministerstvo vnitra na návrh zemského národního výboru, na Slovensku Slovenské národní rady. Tyto osoby jest až do vyřízení žádosti považovati za československé státní občany, vydal-li jim okresní národní výbor (okresní správní komise) nebo zastupitelský úřad osvědčení o okolnostech, uvedených v předchozím odstavci.

Ze shora uvedených důkazů lze uzavřít, že Ministerstvo vnitra vydalo dne 16.12.1947 pod čj. A 4605-16/12-47-VI/2 ve prospěch JUDr. K. D. F. Walderode osvědčení o zachování státního občanství podle § 2 odst. 1 Ústavního dekretu prezidenta republiky č. 33/1945 Sb., o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské, ve znění účinném do 8.6.1949. Ohledně tohoto závěru je třeba odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 12.6.2008, sp. zn. 28 Cdo 4419/2007, dle kterého je v rozhodnutí o zachování státního občanství podle § 2 odst. 2 ústavního dekretu č. 33/1945 Sb. již obsažen pozitivní závěr o neprovinění se žadatele proti československému státu ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č.

243/1992 Sb. Toto rozhodnutí Nejvyššího soudu se rovněž týkalo JUDr. K. D. F. Walderode a dokonce stejného osvědčení o zachování státního občanství. Předcházelo mu řízení u Okresního soudu v Liberci, ve kterém byl rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci změněn rozsudek soudu prvního stupně tak, že bylo určeno, že žalobkyně (Dr. Johanna Kammerlander) je vlastníkem předmětných nemovitých věcí, čímž se nahradilo v celém rozsahu rozhodnutí Pozemkového úřadu v Liberci, č. j. PŮ-R-7748/04/Hk, ze dne 15. 3. 2004. Dovolací soud tento závěr potvrdil a dovolání zamítl jako nedůvodné. Dále je v současné době vedeno u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou pod sp. zn. 11C 152/2004 obdobné řízení týkající se rovněž zrušení rozhodnutí Pozemkového úřadu, ve kterém odvolací soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberci dovedl, že JUDr. K. D. F. Walderode splňuje podmínky podle § 2 odst. 1 zákona č. 243/1992 Sb. Podle § 13 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o. z.), každý, kdo se domáhá právní ochrany, může důvodně očekávat, že jeho právní případ bude rozhodnut obdobně jako jiný právní případ, který již byl rozhodnut a který se s jeho právním případem shoduje v podstatných znacích; byl-li právní případ rozhodnut jinak, má každý, kdo se domáhá právní ochrany, právo na přesvědčivé vysvětlení důvodu této odchylky.

V daném případě soud nezjistil žádné okolnosti pro odchýlení se od uvedeného právního názoru Nejvyššího soudu ČR ani od závěrů ostatních zmíněných soudů. Soud především nesdílí závěry žalovaných o tom, že rozhodnutí o zachování státního občanství podle § 2 odst. 2 ústavního dekretu č. 33/1945 Sb. nepředstavuje řádnou veřejnou listinu a je z právního pohledu listinou bezvýznamnou, neboť signatura rozhodnutí A 4605-16/12-47-VI/2 neprochází evidencí, je v rozporu s předchozím zamítavým rozhodnutím a nebylo vydáno na předepsaném formuláři. Jak vyplývá z Oběžníku Ministerstva vnitra ze dne 24.8.1945, čj. A 4600-16/8-45, přísně zúčtovatelné byly pouze formuláře A a B, které obdrží okresní národní výbor u tiskárny ministerstva vnitra. Formulář A se týká osvědčení o národní spolehlivosti podle § 1 odst. 4 dekretu č. 33/1945 Sb. a jako jediný na rozdíl od ostatních formulářů obsahuje i důvod, proč byla osoba shledána za spolehlivou. Z dekretu potom nijak nevyplývá, že by takové osvědčení muselo vždy předcházet vydání osvědčení podle § 2 dekretu č. 33/1945 Sb., jak ve svém odůvodnění dovozuje Pozemkový úřad Semily. Dle bodu 6 Oběžníku následovalo v případě vydání osvědčení o národní spolehlivosti automaticky vydání osvědčení o státním občanství podle § 2 Dekretu č. 33/1945 Sb., aniž by o to museli dané osoby žádat. Naopak osoby, které nesplnili podmínky podle § 1 odst. 3, 4 Dekretu č. 33/1945 Sb., musely o zachování čl. občanství požádat ve stanovené lhůtě. Formulář B pak vydával okresní národní výbor jako potvrzení prozatímním zachování čl. občanství v případě, že byla podána příslušná žádost. Toto potvrzení bylo ve prospěch JUDr. K. D. F. Walderode vydáno na předepsaném formuláři B dne 10.10.1946 a obsahuje pořadové číslo 39113. U formuláře D je v bodu 16 Oběžníku uvedeno, že osobám, které podle dekretu zůstaly nebo se opět stanou čl. občany, vydávají se jako průkazy o jejich státním občanství „Osvědčení o československém státním občanství“ (vzor D). Z daného vyplývá, že uvedený formulář D je pouze průkazem o státním občanství dotčených osob a nikoliv samotným správním rozhodnutím. Jak totiž vyplývá z § 2 vyhlášky ministra vnitra č. 225/1926 Sb., o průkazu o státním občanství republiky Československé, osvědčení o státním občanství vydává v Čechách, na Moravě a ve Slezsku okresní správa politická, pokud jde o osoby příslušné do měst se zvláštním statutem, zemské správy politické. Postup podle dekretu č. 33/1945 Sb. ve znění účinném do 8.6.1949 byl tedy takový, že osvědčení na vzoru D měl vydat okresní

národní výbor na základě rozhodnutí Ministerstva vnitra, pro které naopak žádná forma stanovena nebyla. Tento dekretem daný postup byl zachován i v posuzovaném případě, neboť Magistrát hl. m. Prahy vydal na předepsaném formuláři D dne 22.12.1947 osvědčení o československém státním občanství JUDr. K. D. F. Walderode, datované dnem 22.12.1947, čj. IV. St. 4714/45.Pe, čemuž předcházelo rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16.12.1947, čj. A-4605-16/12-47-VI/2 podle § 2 odst. 2 dekretu č. 33/1945 Sb. ve znění účinném do 8.6.1949. Námitka chybného formuláře tudíž není důvodná. S ohledem na uvedené není přílehlavý ani odkaz Pozemkového úřadu Semily na rozhodnutí Ústavního soudu III. ÚS 29/95, dle kterého veřejná listina, která svým obsahem nebo formou nevyhovuje podmínkám stanoveným zákonem (příp. jiným obecně závazným právním předpisem), ztrácí v důsledku takové vady charakter listiny veřejné a v důsledku toho také údaje v ní obsažené nemají charakter (význam) údajů (skutečností) jakoby veřejnou listinou prokazovaných. Uvedené rozhodnutí totiž vychází z odlišného skutkového stavu, kdy stěžovatel namítá, že jeho právní předchůdce nespadal pod působnost dekretu č. 33/1945 Sb. právě z důvodu, že se u něj jednalo o výjimku podle § 1 odst. 4 dekretu č. 33/1945 Sb., avšak osvědčení o národní spolehlivosti ani samotné rozhodnutí Ministerstva o schválení vydaného osvědčení nebylo předloženo. Právní větu daného rozhodnutí o podmíněnosti vydání osvědčení o československém státním občanství předcházejícím vydáním osvědčení o národní spolehlivosti potvrzeným ministerstvem vnitra je pak nutno vykládat výlučně ve vztahu k § 1 odst. 4 dekretu a nikoliv obecně ke každému osvědčení o zachování státního občanství, jak to ve svém zdůvodnění chybně vyložil Pozemkový úřad Semily.

Je pravdou, že signatura A 4605 uvedená na osvědčení o státním občanství nebyla ve spisovém přehledu archivu Ministerstva vnitra ve vztahu k JUDr. K. D. F. Walderode nalezena, což potvrdil Státní ústřední archiv Praha. Tuto skutečnost nemůže soud osvětlit, aniž by se pouštěl do nepřijatelných spekulací. Je však nepochybné, že JUDr. K. D. F. Walderode podal dne 6.10.1945 žádost u příslušného národního výboru, u kterého byla žádost vedena pod sp. zn. IV. St. 4714/45. To je prokázáno jednak samotnou žádostí ze dne 5.10.1945, dále potvrzením o prozatímním zachování státního občanství, které na zmíněném formuláři B pod zúčtovacím č. 39113 vydal Magistrát hl. m. Prahy a konečně i osvědčením o zachování československého st. občanství ze dne 22.12.1947 vydaným Magistrátem hl. m. Prahy. V rámci řízení o zachování státního občanství si zmíněný úřad vyžádal od státních, místních i policejních orgánů značné množství zpráv o chování JUDr. K. D. F. Walderode během okupace a žádost přeposlal Ministerstvu vnitra, který o ní měl podle dekretu č. 33/1945 Sb., rozhodnout, což prokazuje podací razítko ministerstva na návrhu s datem 1.11.1945, č. 30813. Ministerstvo nejprve vydalo sdělení ze dne 12.8.1947, čj. A 4605-30/5-1947-VI/2, že žádost jmenovaného zamítá (zde stojí za povšimnutí, že i toto zamítavé rozhodnutí je označeno signaturou A 4605) a poté vydalo rozhodnutí ze dne 16.12.1947, čj. A 4605-16/12-47-VI/2, kterým žádosti vyhovělo. I přes absenci signatury v registru archivu má proto soud za prokázané, že se Ministerstvo vnitra na podnět Magistrátu hl. m. Prahy žádostí skutečně zabývalo a příslušné správní rozhodnutí vydalo. Možné vysvětlení absence signatury A 4605 v archivu ministerstva ve vztahu k osobě JUDr. K. D. F. Walderode naznačuje zpráva Státního ústředního archivu, dle které jméno JUDr. K. D. F. Walderode bylo v archivu nalezeno pod kmenovým číslem 54035 s poznámkou „není v evidenci“ v kolonce Pohyb spisu. Následně byla žádost převedena na kmenové č. 51412 a vyřízena spolu s č. 12103, která je vedena na jméno Rudolf Küntzl a u kterého je poznámka, že spolu s jeho

žádostí bylo ministerstvu v příloze zasláno dalších 30 blíže nespecifikovaných spisů. V archivu ministerstva pak bylo zjištěno, že jménu Rudolf Küntzl odpovídá signatura A 4605.

Pokud jde o odlišné uvedení čísla jednacího A 4605-30/5-1947-VI/2 a A 4605-16/12-47-VI/2, z čehož Pozemkový úřad Semily dovozuje rovněž pochybnosti o pravosti listiny, pak je třeba odlišovat spisovou značku, která je neměnná (tj. signatura A-4605 a VI/2 jako označení oddělení ministerstva, které vydávalo osvědčení o zachování občanství) a číslo jednací, které se mění z důvodu individuální identifikace rozhodnutí. Změna čísel za signaturou A 4605 je proto logická a vysvětlitelná.

Prvotní rozhodnutí o nevyhovění žádosti ze dne 12.8.1947, čj. A 4605-30/5-1947-VI/2 dle soudu nezakládá nicotnost rozhodnutí ze dne 16.12.1947, čj. A 4605-16/12-47-VI/2. Jak uvedl Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí sp. zn. 28 Cdo 4419/2007, listina ze dne 12.8.1947 je spíše rámcovým sdělením, jímž se oznamuje negativní skutečnost blíže neurčenému počtu žadatelů (ministerstvo "nevyhovuje žádostem" osob, "poněvadž neprokázaly", atd.) a jméno JUDr. K. D. F. Walderode je pouze dopsáno nad text zřejmě opakovaně užívaného vzoru. Za těchto okolností nebránila žádná procesně-právní překážka ministerstvu vnitra, aby rozhodlo dne 16.12.1947 o vystavení osvědčení o zachování státního občanství jmenovaného. K tomu lze doplnit, že pokud měla listina ze dne 12.8.1947 představovat řádné nevyhovující správní rozhodnutí a dát vzniknout překážce věci rozhodnuté, pak podle § 68 zákona č. 8/1928 Sb., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správní řízení), měla být označena jako výměr, obsahovat řádné odůvodnění a poučení o opravném prostředku. Uvedené však v rozhodnutí absentovalo.

Členství JUDr. K. D. F. Walderode v Henleinovské straně SdP neprokázal ani předložený průkaz člena SdP. Především není průkaz podepsaný a vylepené známky o zaplaceném členském příspěvku jsou pouze za období duben až červen 1938. Průkaz tak mohl vyplnit kdokoli a současně na něj vylepit i známky. Podle soudu tento předvyplněný průkaz spíše poukazuje na skutečnost, že JUDr. K. D. F. Walderode byl přesvědčován ke vstupu do strany, avšak tomuto tlaku nepodleh. Tento nátlak lze dovodit z poměrů v jeho rodině, neboť podle dotazníku Fragebogen byl otec Nicolaus a jeho manželka Gariella členy SdP od 1.4.1938. Jejich děti Max-Joseph a Louis pak byly organizovány v Hitlerjugend. Je tedy pravděpodobné, že i Karla D. F. Walderode se snažil jeho otec přesvědčit, aby dal najevo loajalitu ke straně, která se v té době zasazovala o připojení českého pohraničí k Německu. Podle soudu není náhoda, že v průkazu jsou vylepeny známky právě od dubna 1938, což odpovídá vstupu jeho otce a macechy do SdP. Navíc pokud by se skutečně stal členem SdP, což žalovaní dovozují také z dotazníku Fragebogen dne 16.7.1939, pak by známky musely být vylepeny přinejmenším do tohoto data. Nakonec právě i způsob vyplnění uvedeného dotazníku napovídá, že se Karel D. F. W. členem strany nestal. V dotazníku je totiž vlastnoručně psaná poznámka „členství“ SdP přeškrtnuta a doplněna poznámkou v překladu znamenající „příslušnost“ nebo „sounáležitost“. Pokud by JUDr. K. D. F. Walderode byl členem SdP, pak by jmenovaný neměl důvod škrtnat pojem členství a nahrazovat je jiným slovem. Co se týče seznamu členů SdP pro Prahu a okolí, ten sice obsahuje jméno JUDr. K. D. F. Walderode, nelze však zjistit, z jakého zdroje tento seznam vycházel. S určitostí lze konstatovat, že se nejedná o původní seznam členů vzhledem k tomu, že je psán česky a ne německy. Navíc poznámka na seznamu zmiňující průkazy SdP napovídá, že podkladem pro zápis jména JUDr.

K. D. F. Walderode mohl být právě zmíněný nepodepsaný průkaz SdP, který soud, jak shora uvedl, nepovažuje za důkaz členství.

Dle sčítacího archu ze dne 1.12.1930 měl JUDr. K. D. F. Walderode zapsanou německou národnost. Podle archu pro sčítání lidu v roce 1930 je v kolonce národnost v závorce uvedeno „mateřský jazyk“. Národnost tedy musela odpovídat mateřskému jazyku. Jestliže jmenovaný narozený ve Vídni, jehož mateřský jazyk je němčina, takto postupoval pod dohledem sčítacího komisaře, nelze mu tuto skutečnost vyčítat a spatřovat v tom jakési svobodné rozhodnutí o tom, že se cítí být více Němcem než Čechem. Navíc v roce 1930 se v Německu teprve formovalo nacistické hnutí Adolfa Hitlera jakožto parlamentní strana a neexistovala ani strana SdP prosazující německé národní cíle a potažmo nepokrytě spolupracující s nacistickým Německem. V označení německé národnosti podle mateřského jazyka lze proto v dané době těžko spatřovat náklonnost JUDr. K. D. F. Walderode k nacismu. Soud nezastírá, že JUDr. K. D. F. Walderode dne 4.7.1939 vyplnil dotazník Fragebogen ke zjištění německé státní příslušnosti, na základě kterého mu byl dne 24.7.1939 vystaven průkaz o německé státní příslušnosti. V této souvislosti je však vhodné připomenout poměry v rodině Des Fours Walderode, jejíž hlavou byl v té době ještě Dr. Nikolaus Des Fours Walderode. Jak již bylo shora uvedeno, otec rodiny a jeho manželka byli členy SdP, jejich děti Max-Joseph a Louis byly organizovány v Hitlerjugend a dotazník Fragebogen vyplnil každý člen rodiny. Pokud JUDr. K. D. F. Walderode při výslechu dne 15.4.1994 uvedl, že mu otec řekl, aby nedělal hlouposti, neboť znal jeho politické smýšlení, načež dotazník podepsal, lze tomuto tvrzení uvěřit. Jednak protiněmecký postoj jmenovaného potvrzují mnohočetné dobrozdání osob po válce a rovněž jeho matka Helena a teta Marie byli odpůrci nacismu. Marie dokonce dne 26.8.1948 JUDr. Karla D. F. Walderode osvojila a přijala za vlastního. Podle soudu nepravdivé formální vyplnění předmětného dotazníku vyhotovené na naléhání otce v rozporu s přesvědčení jmenovaného nemůže převážit nad jeho skutečnými činy během okupace.

Události, které se na Panství Hrubý Rohozec odehrály do března 1941 (např. vyvěšení vlajek se skobovým křížem k uctění říšskoněmeckých hrdinů dne 12.3.1939, nepřipojení se k prohlášení české šlechty ze dne 13.10.1939 o zachování věrnosti ČSR) a ze kterých někteří svědci dovozují neloajalitu JUDr. K. D. F. Walderode k československému národu, nelze jmenovanému klást za vinu, neboť se dědictví ujal až po smrti otce březnu 1941. Do té doby žil nepřetržitě v Praze, a to od roku 1923.

K vojenské službě JUDr. K. D. F. Walderode u Wehrmachtu soud uvádí následující. Jmenovaný se stal německým říšským občanem v důsledku čl. 2 Výnosu o zřízení Protektorátu Čechy a Morava ze dne 16. března 1939 a jako takového se ho týkala branná povinnost, kterou mohl stěží odmítnout, aniž by se vystavil nebezpečí obvinění z dezerce. O jeho postoji ke službě však vypovídá skutečnost, že jako šlechtic s vysokoškolským vzděláním opustil vojsko jako běžný voják bez povýšení. Co se týče zaměstnání JUDr. K. D. F. Walderode ve Zbrojovce Brno, pak jmenovaný v tomto závodě nepůsobil v žádné řídicí funkci, ale byl pouze vedoucím právního oddělení. Navíc jeho chování v dané době nezhodnotila Vyšetřující komise Závodní Rady jako závadné, ale naopak jako národně uvědomělé.

Ani svědecké výpovědi Marie Trojanové a Zdeňka Pavelky nevyvrací závěr o nezávadném chování JUDr. K. D. F. Walderode během okupace a to pro svou nedůvěryhodnost a rozporuplnost. V prvé řadě je nepřípustné, že se Marie Trojanová jako svědkyně před svou výpovědí seznámila s obsahem spisu, sama nepřípustně hodnotila ve spisu obsažené důkazy a zaujala již dopředu vyhraněný postoj. Za jedinou od ní získanou relevantní informací lze proto považovat pouze tvrzení, že její manžel nepotvrdil odbojovou činnost JUDr. K. D. F. Walderode. I z této skutečnosti však vyplývá, že jmenovaný nějakou formou odboje prováděl, byť dle názoru manžela svědkyně nesplňovala tato činnost požadavky dané blíže nespecifikovanou směrnicí. Svědectví p. Pavelky je značně rozporné, když je vychvalován otec jmenovaného Mikuláš, který byl prokazatelně členem SdP a přívržencem nacismu a JUDr. K. D. F. Walderode je naopak osočován se styků s představiteli okupačních sil, přičemž však tyto styky probíhaly potajmu a jmenovaný své německví nikdy veřejně neprojevoval. Takové tvrzení je přinejmenším zvláštní a neodpovídá realitám doby.

Soud se proto neztotožnil s rozhodnutím Pozemkového úřadu Semily, který v napadeném rozhodnutí PÚ – 1244/92 zpochybnil rozhodnutí o zachování čl. státního občanství podle dekretu č. 33/1945 Sb. a sám hodnotil otázku provinění JUDr. K. D. F. Walderode proti československému státu. K takovému hodnocení je však za předpokladu vydaného osvědčení o zachování státního občanství přistupovat maximálně obezřetně, neboť jej vydaly orgány obeznámené s tehdejší realitou a bez nepřiměřeného časového odstupu (viz nálezn Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 98/2004). Lze se domnívat, že JUDr. K. D. F. Walderode jako osoba německé národnosti, vůči kterým byla poválečná doba nadměrně kritická a nepřející s ohledem na veřejné přesvědčení o kolektivní vině, byl podroben pečlivému zkoumání podmínek pro zachování státního občanství včetně okolností při vyplnění dotazníku Fragebogen a údajného členství v SdP, které v dopisu ze dne 1.8.1946 vysvětloval příslušným úřadům zástupce jmenovaného JUDr. Schidlof. Vydané rozhodnutí Ministerstva vnitra o zachování občanství nebylo žádným orgánem zpochybněno, naopak bylo zcela respektováno a Magistrát hl. m. Prahy na jeho podkladě vydal osvědčení o státním čl. občanství. Ani později v době vládnoucí komunistické strany, o které je známo, že zaujímala negativní postoj vůči šlechticům (viz zpráva Okresního oddělení Ministerstva vnitra Turnov ze dne 18.10.1956) nebylo rozhodnutí o zachování státního občanství nijak kritizováno a revidováno. Byť lze některé chování JUDr. K. D. F. Walderode považovat za kladný projev vůči nacistické moci, je nutno na tyto skutečnosti nahlížet optikou dané doby, která byla tragická a znamenala stav neustálého ohrožení života nejen pro české občany, ale i pro německého šlechtice. Zde si soud dovolí odkázat na výstižné shrnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem, který v usnesení ze dne 26.10.2016, čj. 29Co 176/2016-1457 uvedl, že aktivity JUDr. K. D. F. Walderode představovaly nezbytné minimum loajality s německým státem, bez které by byl sám ohrožen na životě, což však vyrovnával jinou aktivitou ve prospěch nacisty perzekuovaných osob. I Pozemkový úřad Semily měl proto statusové rozhodnutí o státním občanství respektovat, resp. lépe se vypořádat s pochybnostmi o jeho správnosti. S ohledem na shora uvedené soud konstatuje, že JUDr. K. D. F. Walderode nabyt zpět státní občanství rozhodnutím ze dne 16.12.1947 a splňuje tudíž restituční podmínku podle § 2 odst. 1 zákona č. 243/1992 Sb., neboť jak vyplývá u uvedeného rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 4419/2007, v rozhodnutí o zachování státního občanství podle § 2 odst. 2 ústavního dekretu č. 33/1945 Sb. je již obsažen pozitivní závěr o neprovinění se žadatele proti československému státu ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 243/1992 Sb.

Další podmínkou podle § 2 odst. 1 zákona č. 243/1992 Sb. je ztráta majetku podle dekretu č. 12/1945 Sb., o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa.

Soud se proto zabýval otázkou vlastnictví JUDr. K. D. F. Walderode k majetku zkonfiskovaného podle dekretu č. 12/1945 Sb. na základě rozhodnutí Úřadu okresního národního výboru v Turnově ze dne 6.8.1945, čj. 10177/45. Tímto rozhodnutím byl zkonfiskován majetek se živým a mrtvým inventářem zapsaný u Krajského soudu civilního v Praze I: Úřad zemských desek, knihovní vložka 1193 č.d.z., a u Okresního soudu v Turnově, knihovní vložka 619 p.k., 261 p.k. a 97 p.k. Dále byl zkonfiskován majetek knihovního majitele JUDr. Karla Globe, Jablonec n./N., zapsaný u Okresního soudu v Turnově, knihovní vložka 40 p.k., 141 p.k., 197 p.k., 149 p.k. a 205 p.k. Jak vyplývá ze závěti Dr. Nikolause hrabě Des Fours Walderode datované dnem 12.1.1941, odkázal jmenovaný svému synovi JUDr. K. D. F. Walderode Panství Hrubý Rohozec jakožto fideikomis a zbývající alodiální jmění odkázal své ženě Gabrielle a synům Max-Josephovi a Luisovi. Jak bylo prokázáno předloženými listinami, v dědickém řízení vedeném u německého soudu v Praze pod sp. zn. 4 V 66/41 byla projednána substituční pozůstalost hraběte Dr. Nikolause Des Fours Walderode, zemřelého 5.3.1941, sestávající se z bývalého svěřeneckého majetku rodiny Des Fours Walderode registrovaného ve vložce 1193 českých desek zemských. Jednalo se o pozemky v katastru obcí Daliměřice, Bukovina, Jenišovice, Žďárek a Železný Brod v celkové výměře 385.3878 ha v ceně 3.500.000 korun českých. Tato pozůstalost byla na základě odevzdací listiny německého soudu v Praze ze dne 27.11.1941 odevzdána substitučnímu dědici JUDr. K. D. F. Walderode a do čísla vložky 1193 Českých desek zemských mohlo být zapsáno vlastnické právo JUDr. K. D. F. Walderode. Tak se podle zápisu v zemských deskách v části B, č. položky 12 skutečně stalo. Následně byl tento majetek ve vlastnictví JUDr. K. D. F. Walderode zkonfiskován shora zmíněným rozhodnutím Okresního národního výboru v Turnově ze dne 6.8.1945, čj. 10177/45 a dne 9.8.1945 byla vydána vyhláška č. 10296/45 ONV Turnov, ve které byla oznámena konfiskace majetku patřícího mimo jiné i JUDr. K. D. F. Walderode s uvedením obcí, ve kterých se zkonfiskovaný zemědělský majetek nachází (Daliměřice, Bukovina, Jenišovice, Žďárek a Železný Brod). Jmenovaný byl poučen o možnosti požádat o výjimku z konfiskace do 15 dnů od vyvěšení vyhlášky a zájemci o přiděl pozemků byli vyzváni, aby podali své žádosti na předepsaném formuláři. Tím má soud za prokázané, že konfiskovaný majetek byl skutečně ve vlastnictví JUDr. K. D. F. Walderode. Konečně ani Pozemkový úřad Semily neměl pochybnosti o vlastnickém právu JUDr. K. D. F. Walderode, když na straně 5 svého rozhodnutí uvádí, že jeho vlastnické právo bylo jednoznačně odňato ke dni 21.6.1945, kdy byl ustanoven národní správce majetku zapsaného v zemských deskách a knihovních vložkách a na titulním listu vyznačena konfiskace v souladu se zákonem č. 90/1947 Sb. Skutkové tvrzení uvedené v rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ze dne 4.3.2003, sp. zn. 40057/98, že Nikolaus Des Fours Walderode prodal svůj majetek fyzickým osobám před druhou světovou válkou, není způsobilý tento závěr změnit. Jedná se totiž pouze o ojedinělé konstatování v rozhodnutí, které se týkalo dědictví po Maxi-Josephovi, Luisovi a jejich matce Gabrielle, tedy zcela jiného majetku, než který je řešen v této věci. V této souvislosti stojí za zmínku i zápis o zajištění lesního majetku panství Hrubý Rohozec ze dne 12.5.1945, ze kterého plyne, že část lesního majetku prodal Dr. Nikolaus Des Fours Walderode v roce 1921

nebo 1922 JUDr. Karlu Klobemu, který je veden jako jeho knihovní majitel a který přenechal předmětné lesy otci Karla D. F. Walderode k obhospodařování a užívání.

Poslední podmínkou podle § 2 odst. 1 zákona č. 243/1992 Sb. je občanství České a Slovenské Federativní Republiky žadatele. Je prokázáno, že listinou o udělení státního občanství čj. VSC/2-53/1385/91-588 ze dne 25.8.1992 vydanou Ministerstvem vnitra ČR se JUDr. K. D. F. Walderode stal občanem České a Slovenské federativní republiky. Dne 28.8.1992 (jak vyplývá z restituční žádosti obsažené ve spisu) uplatil JUDr. K. D. F. Walderode u Pozemkového úřadu Semily restituční nárok na vydání nemovitostí konfiskované výměrem Okresního národního úřadu Turnov ze dne 6.8.1945, čj. 10177/45. I kdyby bylo pravdivé tvrzení Pozemkového úřadu Semily, že žádost byla podána již 10.3.1992, kdy jmenovaný ještě neměl občanství České a Slovenské Federativní Republiky, byl by nedostatek státního občanství ČSFR zhojen udělením občanství v průběhu správního řízení dne 28.8.1992, neboť pro rozhodnutí správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí, nikoliv v době zahájení řízení. Ačkoliv tato zásada nebyla v zákoně č. 71/1967 Sb., správní řád, explicitně zakotvena, platila nepochybně i pro správní řízení před Pozemkovým úřadem Semily.

Podmínka nepřetržitosti trvání nabytého státního občanství do 1. ledna 1990 uvedená v § 2 odst. 3 zákona č. 243/1992 Sb. byla stanovena novelou zákona č. 30/1996 Sb. s účinností od 9.2.1996. Jak plyne z nálezu Ústavního soudu ze dne 14.1.2003, sp. zn. I. ÚS 145/01, tato podmínka se nemohla týkat těch osob, které svůj restituční nárok uplatnily podle původního znění cit. zákona v roce 1992, v době jeho uplatnění splňovaly všechny tímto zákonem stanovené a ústavním předpisům vyhovující podmínky, a to i když o jejich nároku nebylo v době nabytí účinnosti zákona č. 30/1996 Sb. ještě rozhodnuto. Jestliže JUDr. K. D. F. Walderode uplatnil restituční nárok v roce 1992, pak se na něj podmínka nepřetržitosti nabytého státního občanství nevztahuje a jeho propuštění ze státního svazku Československé republiky před 1.1.1990 (viz rozhodnutí Ústředního národního výboru hl. m. Prahy ze dne 26.2.1949, čj. D 143/49 Min. odůvodněné tím, že jmenovaný nabyl rakouské státní příslušnosti) není překážkou ke konstatování, že JUDr. K. D. F. Walderode je oprávněnou osobou.

Pro úplnost soud dodává, že podmínka trvalého žití na území ČR obsažená v původním znění § 2 odst. 1 zákona č. 243/1992 Sb. byla nálezem Ústavního soudu č. 29/1996 Sb. zrušena pro neústavnost.

Soud na základě shora uvedeného shledal rozhodnutí Pozemkového úřadu Semily ze dne 19.3.2003, čj. PÚ-1244/92 nesprávným vzhledem k jeho závěru, že se JUDr. K. D. F. Walderode provinil proti ČSR a jejímu lidu a nebylo mu zachováno čl. občanství podle dekretu č. 33/1945 Sb. Protože však rozhodnutí soudu dle části páté o.s.ř. musí zcela nahradit rozhodnutí správního orgánu (srov. 250j odst. 2 o.s.ř.) a předmětem restituce je velký počet zkonfiskovaných pozemků kdysi zapsaných v knihovní vložce 1193 Českých desek zemských a dalších knihovních vložkách pozemkového katastru, u nichž bude soud jednotlivě zkoumat, jaký je jejich současný stav a zda jsou dány předpoklady pro jejich vydání žalobkyni, dospěl soud i vzhledem k připomínkách odvolacího soudu k závěru, že bude procesně ekonomické

vydat nejprve tento mezitímní rozsudek o tom, zda je nárok co podstaty důvodný, tj. zda byl JUDr. K. D. F. Walderode oprávněnou osobou.

P o u ě n í : Proti tomuto mezitímnímu rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení u podepsaného soudu. Rozhodoval by o něm Krajský soud v Hradci Králové.

V Semilech dne 12. září 2017

Mgr. Michal Polák v.r.
soudce

Za správnost vyhotovení:
Hana Dolenská

Mgr. František Jaroš, advokát ev. č. v seznamu ČAK 15288
Antonína Dvořáka 287, 511 01 Turnov
č. tel/: 481 /325533, 731653337
e-mail: frant.jaros@gmail.com

Krajskému soudu
v Hradci Králové

prostřednictvím

Okresního soudu
v Semilech
Nádražní 25
513 34 Semily
datovou schránkou

K č.j.: 8 C 459/2004

Žalobce: **Dr. Johanna Kammerlander**, bytem Rakousko, Vídeň, Jacquingasse 55/11, zastoupena JUDr. Romanem Heydukem, advokátem se sídlem v Brně, Jaselská 27

Žalovaný: **č. 7) Město Turnov**, IČ 00276227, se sídlem 511 01 Turnov, Antonína Dvořáka 335, zastoupené Mgr. Františkem Jarošem, advokátem se sídlem 511 01 Turnov, Antonína Dvořáka 287

Vedlejší účastník: **Kadlec, s.r.o.**, IČ 49287257, se sídlem 511 01 Mírová pod Kozákovem, Vesec 42, rovněž zastoupen Mgr. Františkem Jarošem, advokátem se sídlem 511 01 Turnov, Antonína Dvořáka 287

Odůvodnění odvolání žalovaného č. 7) Města Turnov a vedlejšího účastníka Kadlec s.r.o. proti mezitímnímu rozsudku Okresního soudu v Semilech č.j. 8C 459/2004 – 997 ze dne 12. 9. 2017.

Dvojmo.

I.

Dne 12. 9. 2017 vydal Okresní soud v Semilech mezitímní rozsudek č.j. 8C 459/2004-997, který nám byl doručen dne 8. 11. 2017, a kterým rozhodl, že

JUDr. Karel Des Fours Walderode byl oprávněnou osobou podle § 2 odst. 1 zákona č. 243/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.

Proti citovanému mezitímnímu rozsudku v celém jeho rozsahu jsme v zákonné lhůtě podali ke Krajskému soudu v Hradci Králové prostřednictvím Okresního soudu v Semilech odvolání, které odůvodňujeme tímto podáním.

II.

Napadené rozhodnutí soudu prvního stupně považujeme za nesprávné, když Okresní soud v Semilech zejména nepřihlédl ke všem žalovanými tvrzeným skutečnostem a dalším důkazům, neúplně zjistil skutkový stav věci, na základě provedených důkazů pak dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a věc nesprávně právně posoudil.

V odůvodnění svého rozhodnutí, že JUDr. Karel Des Fours Walderode (dále též jen KDFW) byl oprávněnou osobou podle § 2 odst. 1 zákona č. 243/1992 Sb. soud prvního stupně akcentuje pouze důkazy a tvrzení ve prospěch takového závěru, aniž by se dostatečně vypořádal či dokonce zpochybnil existenci, obsah nebo vypovídací hodnotu důkazů o napojení JUDr. Karla Des Fours Walderode na III. říši a jeho jednání, které bylo v přímém rozporu s podmínkami stanovenými poválečnými ústavními dekrety, zejména dekretem č. 33 ze dne 2. 8. 1945. **Bez objektivního důvodu tak soud prvního stupně dává přednost tvrzením a důkazům hovořícím ve prospěch oprávněnosti osoby JUDr. Karla Des Fours Walderode podle zák. č. 243/1992 Sb., před tvrzeními a důkazy jednoznačně hovořícími proti**, které jsou navíc dle názoru odvolatelů větší důkazní hodnoty, když se jedná o dobové písemnosti a jiné listinné důkazy, jejichž vypovídací a důkazní hodnotu nelze „přebít“ jednotlivými osamocenými svědectvími, že jmenovaný se v několika případech snažil konkrétním osobám pomoci nebo, že něco snad učinil jen na popud rodiny apod. V porovnání s důkazy v neprospěch jmenovaného totiž ony pro něj svědčící tvrzení působí spíše jako výmluvy a zlehčování nepopíratelných a písemně podložených faktů. Dává-li jim pak **soud prvního stupně při svém rozhodnutí přednost**, nevyvrací ony prokázané skutečnosti, ale **pouze reinterpretuje nezpochybnitelné historické skutečnosti hovořící v neprospěch JUDr. Karla Des Fours Walderode.**

Zároveň se soud prvního stupně nedostatečně zabývá otázkou provinění se či neprovinění KDFW proti československému státu, a to jak ve smyslu ústavního dekretu č. 33/1945 Sb., tak i zákona č. 243/1992 Sb., když opětovně, jako to už učinil již při svém minulém rozhodnutí, odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 12. 6. 2008 sp. zn. 28 Cdo 4419/2007, zejména pak na jeho závěr, že v rozhodnutí o zachování státního občanství podle § 2 ústavního dekretu č. 33/1945 Sb. je již obsažen pozitivní závěr o neprovinění se žadatele proti československému státu ve smyslu § 2 odst. 1 zák. č. 243/1992 Sb. a není tedy potřeba toto znovu zkoumat. Tento postup již ale odvolací soud soudu prvního stupně vytkl ve svém Usnesení č.j. 30Co 30/2012-529 ze dne 28. 6. 2013. Zároveň odvolací soud v citovaném rozhodnutí vyslovil, že je nezbytné vypořádat se přesvědčivě se skutečnostmi, které odvolatelé již doložili, a které svědčí jak pro nemožnost zachování občanství podle ústavního dekretu č. 33/1945 Sb., tak i pro nesplnění podmínky neprovinění se dle zák. č. 243/1992 Sb.. Toto však ani nyní dle názoru odvolatelů soud prvního stupně neučinil.

Nepříléhavý je i odkaz na řízení probíhající u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou pod spis. zn. 11C 152/2004 a rozhodnutí odvolacího soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, když toto řízení není dosud skončeno, není totožné, zejména co do rozsahu řešené věci, a především nelze za užití odkazu na § 13 zákona č. 89/2012 Sb., rezignovat na nezávislé a samostatné posouzení věci, tím spíše, je-li v řešené věci takové množství neobjasněných skutečností a důkazů svědčících proti citovaným rozhodnutím.

III.

Oproti dosavadnímu rozhodování soudu prvního stupně v této věci, nelze tímto odvoláním napadenému rozhodnutí upřít snahu o objasnění situace stran nesouhlasících signatur a chybného formuláře pro rozhodnutí Ministerstva vnitra o zachování či nezachování státního občanství podle § 2 ústavního dekretu č. 33/1945 Sb. Ani **nadále však nedošlo k vyřešení a přezkoumatelnému zdůvodnění, na základě čeho, kým, a za jakých podmínek bylo osvědčení Ministerstva vnitra ze dne 16. 12. 1947 vydáno, a co tomuto vydání předcházelo.** Přehlédnout nelze především ani skutečnost, že samotné Ministerstvo vnitra prohlásilo, že pravost tohoto osvědčení nelze potvrdit.

Stále zde tak stojí dva dokumenty – první z nich je sdělení ze dne 12. 8. 1947 č.j. A 4605-30/5-1947-VI/2, že žádost KDFW o zachování státního občanství se zamítá, a druhým dokument ze dne 16. 12. 1947 č.j. A 4605-16/12-47-VI/2, kterým bylo žádosti vyhověno. Soud prvního stupně pak v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí, že má za prokázané, že se Ministerstvo vnitra na podnět Magistrátu hl. m. Prahy žádostí skutečně zabývalo a příslušné správní rozhodnutí vydalo, přičemž má na mysli onen druhý dokument, kterým mělo být žádosti vyhověno, aniž by se však vypořádal z předchozím zamítavým stanoviskem vydaným Ministerstvem vnitra o čtyři měsíce dříve. Naprostý rozpor mezi těmito dvěma dokumenty nelze překlenout pouhým konstatováním, že první z dokumentů je „spíše rámcovým sdělením, jímž se oznamuje negativní skutečnost“ a že za těchto okolností nevznikla žádná překážka pro následné vystavení osvědčení o zachování státního občanství ze dne 16. 12. 1947. I pokud by zde totiž neexistovala žádná procesně-právní překážka, chybí tu jakékoli právní i logické vysvětlení, na základě čeho a z jakého důvodu došlo ke změně stanoviska Ministerstva vnitra, a o co se rozhodnutí ze dne 16. 12. 1947 opírá. KDFW podal žádost dne 6. 10. 1945. Tato žádost byla následně po dobu téměř dvou let posuzována, jak sám konstatuje i soud prvního stupně. V průběhu tohoto posuzování si příslušný úřad vyžádal od státních, místních i policejních orgánů značné množství zpráv o chování KDFW a **v době přímo navazující na posuzované období po tomto posouzení a po seznámení se všemi dostupnými důkazy nebylo této žádosti vyhověno z důvodu, že žadatel neprokázal, že splňuje podmínky stanovené v § 2 odst. 1 ústavního dekretu ze dne 2. 8. 1945 č. 33 Sb., když v žádosti uváděné okolnosti nelze pokládat za činnou účast v boji za osvobození Čsl. republiky ani za trpění pod nacistickým nebo fašistickým terorem** ve smyslu citovaného ustanovení. Zároveň bylo v tomto dokumentu uvedeno, že se žadateli vrací osobní doklady připojené k žádosti. I z této poslední věty je patrné, že se jednalo o konečné rozhodnutí o podané žádosti. Samotné Ministerstvo vnitra očividně při vydání tohoto rozhodnutí nepředpokládalo již žádné další řízení.

V dosavadním soudním řízení nebyla tvrzena a tím spíš ani doložena žádná skutečnost, která by odůvodňovala pokračování v posuzování žádosti KDFW, resp. znovuposouzení této žádosti. Především pak nebylo tvrzeno a doloženo nic, co by nebylo Ministerstvu vnitra známo již před prvním rozhodnutím o jeho žádosti ze dne 12. 8. 1947, co by mělo následně stanovisko Ministerstva vnitra změnit. Ani **soud prvního stupně** pak tuto situaci nikterak nevysvětluje a zatímco **ponechává stranou nevyhovění žádosti, které bylo vydáno po jejím několikaletém důkladném posuzování, přiklání se k následnému o několik málo měsíců později vydanému potvrzení o schválení žádosti, které je však neodůvodněné, bezprecedentní a nijak se nevypořádává s již jednou zamítnutým návrhem na zachování státního občanství.**

Nevyvrácené pochybnosti o dokumentu ze dne 16. 12. 1947, kterým mělo být žádosti KDFW vyhověno, jsou navíc umocněny i tím, že **z předložených listinných důkazů je dnes nade vší pochybnost zřejmé, že KDFW nemohl v době rozhodování o jeho žádosti splnit**

podmínky stanovené ústavním dekretem č. 33/1945 Sb. pro zachování státního občanství, neboť, posuzováno objektivně z dobových dokumentů, nezůstal věrný Československé republice (viz dále vyplnění dotazníku Fragebogen, ujištění, že se hlásí k německému národu, členství v SdP), stejně tak se činně neúčastnil boje za její osvobození ani netrpěl pod nacistickým nebo fašistickým terorem. Dle ustanovení § 3 dekretu č. 33/1945 Sb., pak ani nesmělo být žádosti o zachování státního občanství vyhověno, pokud žadatel porušil povinnosti československého státního občana, pod což spadá zejména případ, kdy taková osoba byla příslušníkem nepřátelské branné moci nebo vykonávala řídicí funkci v podniku, který podporoval válečné úsilí říše (viz dále služba KDFW ve Wehrmachtu a jeho pozice ve Zbrojovce Brno).

Důkaz: dokumentem ze dne 12. 8. 1947 č.j. A 4605-30/5-1947-VI/2
dokumentem ze dne 16. 12. 1947 č.j. A 4605-16/12-47-VI/2

IV.

Co se týče jednotlivých konkrétních písemných dokladů o nesplnění podmínek pro zachování státního občanství JUDr. Karlu Des Fours Walderodemu, stejně jako o tom, že nezůstal věrný Československé republice a v žádném případě se činně neúčastnil boje za její osvobození ani netrpěl pod nacistickým nebo fašistickým útlakem, soud prvního stupně tyto písemné důkazy bagatelizuje a za přispění nepřesnými a zavádějícími informacemi jednání KDFW omlouvá. Jak již bylo uvedeno výše, tímto však v žádném případě není snížena důkazní hodnota těchto listin, soud prvního stupně se pouze prostřednictvím v odůvodnění vyjádřených domněnek snaží zlehčit a reinterpretovat jednání KDFW v jeho prospěch.

Nepopiratelným faktem je, že KDFW vyplnil tzv. Dotazník ke stanovení německé národní příslušnosti – Fragebogen. Argumenty předložené soudem prvního stupně, že toto mu nelze vyčítat a spatřovat v tom jeho svobodné rozhodnutí, a to s ohledem na skutečnost, že mateřským jazykem KDFW byla němčina, stejně jako s ohledem na jeho rodinné poměry, kdy tento dotazník vyplnil každý člen jeho rodiny, a proto tak učinil i KDFW, jsou ovšem zcela nezpůsobilé jakkoli zmírnit dopad tohoto jeho jednání a jde pouze o již výše zmíněnou reinterpretaci dobových skutečností soudem prvního stupně. Argument pro neprovinění se a zlehčení jednání KDFW v rozhodném období poukazem na to, že otec rodiny a jeho manželka byli členy SdP, jejich děti Max-Joseph a Louis byly organizováni v Hitlerjugend, a Karel des Fours Walderode tak pouze nechtěl z této rodinné myšlenkové linie navenek vybočovat, je pak zcela nepřiléhavý, účelový a rodinné poměry KDFW naopak spíše o to více svědčí o důvodech jeho jednání. Jinými slovy, jako argument pro protiněmecký postoj Karla Des Fours Walderode zde soud prvního stupně používá poukaz na skutečnost, že ostatní příslušníci jeho rodiny byli zcela otevřeně pronacističtí. Vypovídací hodnota tohoto argumentu je tedy nicotná, když stejně tak se zcela totožné tvrzení může použít i pro podporu proněmeckého postoje KDFW, a v souvislosti s předloženými listinnými důkazy bude v tomto gardu i smysluplnější.

Především pak v této souvislosti odvolatelé poukazují na **nález Ústavního soudu ČR spis.zn. III. ÚS 107/04 ze dne 16. 12. 2004**, v němž je pregnantně popsáno, co představoval dotazník **Fragebogen** a jaké důsledky, známé všem, kdo jej vyplnili, s sebou takové vyplnění přinášelo. Smysl vyplnění dotazníku Fragebogen byl československými orgány, které bezprostředně po skončení nacistické okupace v daných záležitostech rozhodovaly, interpretován zcela jednoznačně tak, že žadatel tímto žádal o přiznání německého státního občanství – jednoznačným cílem tedy bylo ucházet se o získání německého říšského občanství. Ústavní soud v citovaném nálezu dále uvádí: „**Jestliže tzv. protektorátní příslušník se v době druhé světové války, kdy německý nacistický stát prováděl politiku**

genocidy, holocaustu, germanizace a zotročení jiných národů, přihlásil k německému národu, aby získal německou státní příslušnost, bylo to v té době chápáno jako projev ochoty přispět k realizaci této zločinecké politiky, jako projev zrady československého státu a nepřátelství k němu.“

Již samotným vyplněním dotazníku Fragebogen se tak KDFW dopustil zrady československého státu. Tento fakt nijak nezmírní ani případná snaha o jakési dovysvětlení a reinterpretační jeho jednání tím, že tak snad učinil proto, že mu to řekl otec (KDFW bylo v té době 35 let a činil tak se znalostí vývoje posledních politických a válečných událostí!) nebo z důvodu rodinných poměrů, ba právě naopak.

KDFW navíc při vyplňování dotazníku výslovně uvedl svoji příslušnost k SdP. Polemika týkající se výrazů „členství“ či „příslušnost“ nebo „sounáležitost“ je v tomto ohledu spíše odvádějící pozornost od základní skutečnosti a sice, že KDFW měl sám potřebu svůj vztah k této straně do dotazníku uvést, přesto, že nemusel, pokud se necítil být jejím členem. Sklouzává se tak opět pouze k jakémusi interpretačnímu slovíčkaření, když výrazy „příslušnost“ či „sounáležitost“ lze chápat naopak i jako vyjádření silnějšího vztahu, než je pouhé členství v politické straně. Jako vyjádření vnitřního přesvědčení a ztotožnění se s ideály, programem a vizemi takové strany. Tyto „ideály“ a program SdP jsou pak obecně známy. Podstatným v této věci tedy je, že KDFW považoval za nezbytné svůj vztah a postoj vůči SdP takto při vyplnění dotazníku Fragebogen deklarovat, nikoli, jaký výraz konkrétně použil.

Na závěr odkazu na nálezný Ústavního soudu spis. zn. III. ÚS 107/04 ze dne 16. 12. 2004 pak odvolatelé uvádí, že v případě Dr. Josefa Leopolda Colloredo-Mannsfelda, který byl v citovaném řízení řešen, již samotné vyplnění dotazníku Fragebogen bylo shledáno v rozporu s neproviněním se proti československému státu a důvodem pro nezachování občanství, resp. nepřiznání oprávněnosti takové osobě a jejím dědicům dle restitučních zákonů.

Bez povšimnutí soudu prvního stupně zůstala v případě KDFW i časová souslednost vyplnění dotazníku Fragebogen 4. 7. 1939, návštěvy KDFW u říšského protektora Konstantina von Neuratha téhož dne, a vystavení průkazu o německé státní příslušnosti již dvacet dnů po vyplnění dotazníku 20. 7. 1939. Osobní návštěva u říšského protektora, stejně jako výrazně krátká doba vystavení průkazu o německé státní příslušnosti, svědčí o nadstandardních vztazích a stycích KDFW s mocí III. říše. Rovněž i jednotlivé případy pomoci, kterou měl KDFW poskytnout například Humprehtu Czerninovi, svědčí, spíš než o čemkoli jiném, o velmi dobrých vztazích KDFW s mocí nacistického Německa.

Důkaz: Fragebogen vyplněný KDFW
seznamem členů SdP
vybranou částí návštěvní knihy Konstantina von Neuratha

V.

Co se týče svědectví ve prospěch JUDr. Karla Des Fours Walderode, která soud prvního stupně vyzdvihuje v odůvodnění svého rozhodnutí, je nezbytné k těmto poznamenat, že se jedná o svědectví buď rovněž příslušníků šlechty, kteří k sobě navzájem byli loajální a vyjadřovali se pochopitelně tak, aby bránili konfiskaci svých majetků, další svědkové byli zaměstnanci KDFW, i hodnota a věrohodnost jejich svědectví je tímto samozřejmě limitována. Způsob chování ke svým zaměstnancům by stejně tak nijak nedokládal postoje KDFW k Československé republice a národu českému a slovenskému, na které cílí v této věci relevantní právní předpisy, ale pouze jeho postoj k osobám, které pro něj pracovaly.

Vyjádření JUDr. Schidlofa, na které soud prvního stupně poukazuje mimo jiné i při své argumentaci, že KDFW nebyl členem SdP, je pak vyjádřením právního zástupce KDFW, jehož zájmem proto bylo nepoškodit klienta, a je na toto vyjádření tak nutno pohlížet i při jeho hodnocení jako důkazu. Tyto skutečnosti však soud prvního u právě vyjmenovaných důkazů nezohlednil.

V napadeném rozhodnutí soud prvního stupně rovněž nedostatečně zohlednil vojenskou službu KDFW ve Wehrmachtu. **KDFW byl příslušníkem nepřátelské branné moci, byl ve vojenském svazku III. říše**, tedy bojoval proti ČSR a spojencům. Že během své služby nedosáhl žádného významného hodnostního postupu možná vypovídá o jeho vztahu k vojenské službě, nic ale nemění na faktu, že byl vojákem Wehrmachtu.

Nezpochybnitelné je rovněž jeho zaměstnání ve Zbrojovce Brno, jakožto v podniku zbrojního průmyslu nacistického Německa. Zde zastával funkci vedoucího právního oddělení, jednalo se tak o řídicí funkci, nikoli o pouze řadového zaměstnance. Že působil právě v právním oddělení tohoto podnik je pak zcela logické s ohledem na jeho vzdělání.

Ať už se jedná o **vyplnění dotazníku Fragebogen**, členství, popřípadě **příslušnost k Henleinově SdP**, o **službu v nepřátelské branné moci**, či zastávání **vedoucího postavení v podniku, jež byl součástí zbrojního průmyslu nacistického Německa**, každá z těchto skutečností je již sama o sobě v rozporu s podmínkami ústavního dekretu č. 33/1945 Sb. pro zachování státního občanství, stejně jako v rozporu s neproviněním se proti Československé republice a národům českému a slovenskému. Při jejich vzájemném sečtení pak tím spíš nemohla existovat řádná možnost zachování státního občanství JUDr. Karlu Des Fours Walderode. Proto jeho žádosti Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím ze dne 12. 8. 1947 nevyhovělo. Pro opačné rozhodnutí v této otázce, ke kterému mělo dojít 16. 12. 1947 pak neexistuje žádný podklad, který by takovou změnu odůvodňoval a vypořádal se s výše uvedeným nesplnění podmínek citovaného dekretu. **I ze svědectví ve prospěch KDFW pak vyplývají jeho nadstandardně dobré vztahy s vládnoucí mocí nacistického Německa.** O aktivním odboji či dokonce trpění pod útlakem se tak rovněž nedá hovořit.

Cílem tohoto odvolání, stejně jako probíhajícího soudního řízení, není popření toho, že KDFW se v jednotlivých případech mohl zachovat tak, že někomu z blízkých nebo známých osob pomohl, ponecháme-li však stranou, že i toto mu bylo umožněno zřejmě právě jeho postavením a více než dobrými vztahy s okupační mocí, pak je nutno zdůraznit, že zde není posuzována osobnost JUDr. Karla Des Fours Walderodeho jako dobrého či špatného člověka v jeho vnitřním přesvědčení, který by snad mohl být okolním světem a dobou donucen k jednání, jenž by nebylo s tímto jeho vnitřním přesvědčením zcela v souladu, ale **má zde být posuzováno právě a jen to, zda jeho objektivně doložitelné učiněné jednání bylo v souladu s podmínkami pro zachování státního občanství dle ústavního dekretu č. 33/1945 Sb., a zda tímto chováním zachoval věrnost a neprovinil se proti Československému státu a národům českému a slovenskému.** Karl Des Fours Walderode měl možnost volby, jak při vyplnění dotazníku Fragebogen, tak i co se jeho vztahu k SdP týče, dokonce i ohledně služby ve Wehrmachtu, a samozřejmě i v otázce jeho zaměstnání ve Zbrojovce Brno. Rozhodl se přihlásit se k nacistické III. říši a požívat výhod a klidu, které mu tato volba přinesla. Pokud by v jednotlivých případech své postavení použil pro pomoc jednotlivcům nebo jej nezneužíval, budiž mu toto přičteno k dobru, nemůže to ale nic změnit na podstatě věci, že **JUDr. Karel Des Fours Walderode nezůstal věrný Československé republice, neboť již samotné vyplnění dotazníku Fragebogen ke zjištění německé státní příslušnosti je s tímto v rozporu, stejně jako služba ve Wehrmachtu.** Stejně tak díky tomu nemohl splňovat podmínku, že se nikdy neprovinil proti národům českému a slovenskému.

Ústavní dekret č. 33/1945 Sb. pak výslovně tuto podmínku formuluje tak, že k provinění nedošlo nikdy, nikoli, že by naopak neprovinění bylo možno dovozovat jen z několika jednotlivých skutků jinak se vymykajících objektivně deklarovanému postoji dané osoby k nacistickému Německu. O činné účasti v boji za osvobození nebo o trpění pod nacistickým nebo fašistickým terorem pak nemůže být v případě JUDr. Karla Des Fours Walderode řeč už v žádném případě.

VI.

S ohledem na výše uvedené jsme přesvědčeni o nesprávnosti rozhodnutí soudu prvního stupně a **navrhujeme a žádáme proto odvolací soud, aby změnil odvoláním napadené rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že JUDr. Karel Des Fours Walderode nebyl oprávněnou osobou podle § 2 odst. 1 zákona č. 243/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, popřípadě, aby toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně.**

V Turnově dne 11. 12. 2017

S úctou

Město Turnov

Kadlec s.r.o.

zastoupení

Mgr. Františkem Jarošem
advokátem